

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 11 marca 2021 roku

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Dulaska

Protokolant: Krzysztof Sobotkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2021 roku w Szczecinie

na rozprawie sprawy z powództwa L. F. (1), J. F. (1)

przeciwko R. G.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powodów L. F. (1) i J. F. (1) na rzecz pozwanego R. G. kwotę (...) (czterech tysięcy osmiuset siedemnastu) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje zwrócić powodom L. F. (1) i J. F. (1) kwotę 34 (trzydziestu czterech) złotych i 01 (jednego) grosza tytułem niewykorzystanej części zaliczki.

sędzia Anna Dulaska

UZASADNIENIE

L. F. (1) i J. F. (1) pozwem wniesionym w dniu 12 lutego 2016 r. przeciwko R. G. wnieśli o zapłatę kwoty 17.126,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 28 września 2014 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za zniszczenie mienia.

W uzasadnieniu powodowie wskazali, że są właścicielami nieruchomości położonej w S. przy ul. (...), którą nabyli w dniu 22 lutego 1984 r. Od strony północnej na działce znajdował się płot o wysokości 2,5 m wychodzący poza granice ich działki na około 60 cm. W trakcie budowy domu powodowie zagospodarowali całość działki wraz z fragmentem wychodzącym poza jej granice. Wskazali, że działka granicząca od strony płotu z nieruchomością powodów obecnie stanowi własność pozwanego R. G. i J. G.. Strony pozostają w konflikcie, co do spornego pasa gruntu, który stanowi część nieruchomości pozwanego, a od ponad 30 lat znajduje się w nieprzerwanym władaniu L. i J. F. (2). Powodowie wyjaśnili, iż R. G. w związku z prowadzoną na swojej nieruchomości budową zdecydował o rozbiórce płotu i objęciu we władanie spornego pasa gruntu. Pozwany, za pośrednictwem ekipy budowlanej dokonał zniszczenia płotu, uszkadzając i niszcząc znajdujące się w ogrodzie powodów budynki małej architektury, nasadzenia oraz rośliny. Zniszczono wówczas znajdujące się w ogrodzie altanki, zadaszenia i instalacje elektryczne, które były oparte o sporny płot. Całkowicie zniszczona została roślinność tj. rabatki z kwiatami, runął bluszcz oparty o płot, a nadto zniszczono stolik do grillowania obłożony kafelkami i kostką brukową, znajdujące się pod stolikiem kafelki na obłożenie cokołu domu, polbruk.

Powodowie podali, iż na skutek działań pozwanego ponieśli szkodę w łącznej wysokości 17.126,00 zł. Konsekwencją tego było złożenie przez L. F. (2) ustnego zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę jej i J. F. (2). Wskazali, iż Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, IV Wydział Karny postanowieniem z dnia 20 lipca 2015 r. sygn. akt IV Kp 21415 utrzymał w mocy postanowienie Prokuratury Rejonowej S. – Zachód

w S. z dnia 31 marca 2015 r. w przedmiocie umorzenia dochodzenia jednakże, w uzasadnieniu Sąd zaznaczył, że w przedmiotowej sprawie doszło do dokonania zniszczenia cudzego mienia, zaś sprawca działał bezprawnie. Powodowie zwrócili się do pozwanego o dobrowolne spełnienie ich świadczenia jednakże odmówił.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie solidarnie od powodów na rzecz pozwanego kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, iż w dniu 17 lutego 2010 r. nabył niezabudowaną działkę gruntu nr (...) o obszarze 0,1225 ha, obręb P. Nr 57 położoną w S. przy ul. (...), która od strony południowej graniczy z północną granicą działki powodów. Na działce pozwanego, przez ówczesnego użytkownika tego terenu Brygadę Wojsk Ochrony P. postawiony został murowany płot. Miało to miejsce w 1989 r. i zostało dokonane niezgodnie z faktyczną granicą działki albowiem za murem pozostawiono pas gruntu o szerokości około 1 metra. Pozwany wskazał nadto, że po 1989 r. w posiadanie części pasa gruntu o powierzchni 23 m² weszli pozwani, którzy mimo wielokrotnych wezwań do opuszczenia zajętej nieruchomości nie wydali zajętego przez siebie terenu. Pozwany podkreślił, iż powodowie mieli świadomość o zamiarze prowadzonych przez niego prac oraz o terminie rozbiórki, bowiem kontaktował się z nimi, wobec czego w jego ocenie mieli możliwość przygotowania się do rozbiórki i usunięcia obiektów małej architektury. Nadto pozwany zaprzeczył by zdjęcia dołączone przez powodów do pozwu odnosiły się do przedmiotowych prac, bowiem opatrzone są datami 21, 22 i 23.07.2005 r. Zaprzeczył także wycenienie odtworzenia ogrodu, które są nierealne a nadto wszystkie elementy małej architektury zostały zdemontowane i oddane powodom, o czym pozwany pouczył ekipę wykonującą rozbiórkę. Pozwany podkreślił, że mur granitowy zawarty w tabeli wyceny w ogóle nie został naruszony. A. ogrodowa została odkręcona od muru, podparta dwoma deskami w formie słupków i do dnia dzisiejszego stoi na swoim miejscu. W kwestii kostki brukowej pozwany wskazał, że została zdemontowana w zakresie dwóch pierwszych rzędów i oddana powodom. Nadto pozwany okazał zaskoczenie, co do ujęcia przez powodów szkody w zakresie betonowego płotu, bowiem nie brali oni udziału w kosztach jego postawienia, albowiem w latach 80-tych został postawiony przez wojsko i na jego koszt. Pozwany podniósł, że lampy ogrodowe zostały odkręcone i oddane powodom, analogicznie rośliny ozdobne, krzewy oraz pozostałe elementy ogrodu. Trawa również nie uległa zniszczeniu, bowiem prace były wykonywane ze strony działki pozwanego.

W piśmie przygotowawczym wniesionym w dniu 3 października 2016 r. powodowie zaprzeczyli stanowisku pozwanego i wskazali, że nie mieli wiedzy o terminie rozbiórki, bowiem pozwany poinformował telefonicznie, iż wstrzyma się z nią do czasu powrotu męża powódki i nie podał wówczas terminu. Nadto w ocenie powodów twierdzenia pozwanego w zakresie zdemontowania wszystkich elementów małej architektury i oddania ich powodom nie jest prawdą, iż nadają się do zastosowania, bowiem część z nich uległa trwałemu uszkodzeniu i nie spełnia swojej roli w związku, z czym elementy zniszczone między innymi lampy zostały wyrzucone, zaś nasadzenia tylko w niewielkiej części nadały się do ponownego wykorzystania. Pozostała część również została wyrzucona przez powodów.

Na dalszym etapie postępowania strony podtrzymywały pierwotnie wywiedzione stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. F. (1) i J. F. (1) są właścicielami nieruchomości położonej przy ul. (...) w S., dla której Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie prowadzi Księgę Wieczystą o nr (...). Powyższa nieruchomość została nabyta przez powodów w dniu 22 lutego 1984 r. na podstawie aktu notarialnego Rep. A nr (...). Powodowie na wyżej wskazanej nieruchomości wybudowali dom.

R. G. w dniu 17 lutego 2010 r. nabył niezabudowaną działkę gruntu nr (...), o obszarze 0,1225 ha, obręb P. nr 57, położoną w S. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie prowadzi Księgę Wieczystą o nr (...).

Nieruchomość powodów od strony północnej (pozwanego od strony południowej) graniczy z działką pozwanego.

W 1989 r. (...) Brygada Wojsk Ochrony P. będąca uprzednim użytkownikiem gruntu obecnie stanowiącego własność pozwanego, postawiła murowany płot na wysokość około 2 metrów, który został usytuowany niezgodnie z faktyczną granicą działki, albowiem za murem pozostawiono pas gruntu o szerokości około 1 metra, który sąsiaduje z działką powodów.

L. F. (1) i J. F. (1) mając świadomość, iż pas gruntu nie przynależy do ich działki korzystali z niego poprzez zagospodarowanie analogicznie do całej swojej działki oraz działań pozostałych sąsiadów. Do muru został przymocowany grill wykonany z kostki brukowej, położono drewniane panele, pod którymi znajdowała się instalacja elektryczna. Do muru przytwierdzono także altanę. Wzdłuż części ogrodzenia powód z R. K. około 2002 roku wykonali donicę z kamieni (kwietnik) oraz nasadzenia roślinne z systemem nawadniania (rurki i kropelkowa). Na ogrodzeniu znajdowały się trzy gatunki bluszczu. W założeniu oświetlenia ogrodowego pomagał powodowi W. C.. Składało się ono z oświetlenia zasilanego prądem oraz instalacji w postaci lampki umiejscowionej w pobliżu leszczyny.

Bezsporne, a nadto dowód:

- akt notarialny Rep. A nr 523/1984 r. z dn. 22.02.1984 r. k. 14-14

- zeznania R. K. k. 130-131

- zeznania W. C. k. 129

- zeznania powódki L. F. (2) k. 181-185

Przed postawieniem przez (...) Brygadę Wojsk Ochrony P. działki sąsiadujące z gruntem były oddzielone ogrodzeniem w postaci siatki. Po wzniesieniu muru właściciele działek sąsiadujących sukcesywnie dokonywali demontażu swoich ogrodzeń i zagospodarowania pasa gruntu należącego do uprzedniego użytkownika. Gmina M. S. przejęło przedmiotowy grunt i zleciło geodetom wykonanie podziału granicznego. Z uwagi na ujawnienie w toku czynności, iż ogrodzenie zostało wybudowane niezgodnie z przebiegiem granic właściciele sąsiadujących działek zostali wezwani przez Wydział Geodezji i Gospodarki Gruntami Urzędu Miejskiego w S. do opuszczenia bezprawnie zajętego gruntu i pozostawienie go w stanie wolnym od rzeczy (pismo z dnia 18.10.1995 r.). Ponadto, w piśmie z dnia 06.12.1995 r. Urząd Miejski Wydział Geodezji i Gospodarki Gruntami w S. poinformował właścicieli, że ogrodzenie zostanie rozebrane przez przyszłych użytkowników co jest zagwarantowane w warunkach przetargu, nadto ze względu na rozdysponowanie przyległych gruntów pod działki budowlane zbywane przez Gminę M. S. w drodze przetargu nie ma możliwości przyłączenia przedmiotowego gruntu do ich działek.

Dowód:

- korespondencja Urzędu Miejskiego Wydziału Geodezji i Gospodarki Gruntami Urzędu Miejskiego w S. z właścicielami działek sąsiadujących k. 68-72

R. G., w konsekwencji prowadzonej na swojej działce inwestycji budowlanej w sierpniu 2014 r. dokonał rozbiórki murowanego płotu. Czynność na jego zlecenie była przeprowadzana przez profesjonalną firmę zajmującą się pracami rozbiórkowymi (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Do rozbiórki została wykorzystana koparko – ładowarka, co było konieczne ze względów bezpieczeństwa oraz charakteru ogrodzenia – ogrodzenie segmentowe z drewnianymi panelami, których waga wynosi około 150 kg.

Przy czynnościach rozbiórki płotu graniczącego z działką sąsiadów uszkodzeniu uległ grill, bowiem był on zespolony z murem jak również kafle na elewacje znajdujące się pod grillem. P., który był stale przytwierdzony uległ częściowemu uszkodzeniu, jednak część została zdemontowana (2 rzędy) i pozostawiona na działce powodów. Na płocie była zamontowany był przewód elektryczny, który firma rozbiórkowa zdemontowała łącznie z lampami. Wiata powodów (altana) pozostawała przykręcona do płotu, w trakcie rozbiórki pracownicy odkręcili ją i zabezpieczyli poprzez

postawienie dodatkowych belek w ten sposób, że po postawieniu płotu tymczasowego samodzielnie stała na działce powodów.

W trakcie prac został zdemontowany cały mur wzdłuż posesji pozwanego graniczący z sąsiadami tj. państwem B., F., K., D..

W trakcie prac powódka wezwała policję, która w trakcie interwencji przeprowadziła rozmowę z córką pozwanego M. G. oraz zezwoliła na dalsze działanie. M. G. przedstawiła, bowiem pozwolenie na budowę i rozbiórkę. Pozwany uzyskał pozwolenie na rozbiórkę w trybie pozwolenia na budowę, bowiem w momencie składania wniosku o pozwolenie na budowę zostało wskazane, że płot zostanie rozebrany, a nowy zostanie postawiony w rzeczywistych granicach działki. Pozwolenie na rozbiórkę było integralną częścią pozwolenia na budowę.

Powodowie mieli świadomość o zamiarze rozebrania muru graniczącego z ich działką. Rozmowy w tym zakresie prowadzili bezpośrednio z pozwanym oraz pozostałymi sąsiadami. W piśmie z dnia 26.08.2014 r. skierowali do pozwanego pismo, w którym w związku z powzięciem informacji o planowanej rozbiórce ogrodzenia/muru zwrócili się do R. G. o rozważenie możliwości ugodowego załatwienia sprawy.

Do załatwienia sąsiedzkich spraw związanych ze spornym murem został delegowany W. D., który wystąpił w imieniu sąsiadów do R. G. z propozycją wykupu części gruntu sąsiadującej z każdym z sąsiadów. Po dokonaniu przez architekta wycień okazało się, że byłoby to niezgodne z procentem zabudowy w pozwoleniu na budowę wobec czego do sprzedaży pasa gruntu nie doszło. O terminie rozbiórki W. D. dowiedział się bezpośrednio od pozwanego i informację tę przekazał powódce.

Dowód:

- zeznania M. G. k. 163-165
- zeznania świadka P. F. k. 132-133
- zeznania świadka A. O. k. 179-180
- zeznania świadka B. K. k. 177-180
- dokumentacja fotograficzna k. 22-40, 65-67
- zeznania W. D. k. 165- 167

Na skutek podjętych przez pozwanego działań w zakresie rozebrania muru powodowie zlecieli sporządzenie wyceny odtworzenia ogrodu, którą sporządziła firma (...) we wrześniu 2014 r. Kosztorys odtworzenia ogrodu wyniósł 17.125,00 zł. Powódka złożyła również ustne zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z art. 288 k.k. na szkodę jej oraz J. F. (1). Prokuratura Rejonowa S. – Zachód w S. postanowieniem z dnia 31 marca 2015 r. umorzyła dochodzenie, zaś Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, IV Wydział Karny postanowieniem z dnia 20 lipca 2015 r. w sprawie o sygn. akt IV Kp 21/15 utrzymał w mocy w/w zaskarżone przez L. i J. F. (1) postanowienie Prokuratury.

Pismem z dnia 19 grudnia 2016 r. powodowie wezwali pozwanego do dobrowolnego spełnienia świadczenia poprzez zapłatę na ich rzecz kwoty 17.126,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 22 października 2014 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za zniszczenie mienia w postaci infrastruktury ogrodowej.

Dowód:

- wycena odtworzenia ogrodu k. 15-19,
- pismo powodów z dnia 26.08.2014 r. k. 20

- postanowienie Sądu Rejonowego – S. P. i Zachód w S. z dnia 20 lipca 2015 r. w sprawie o sygn. akt IV Kp 214/15 k. 41 – 45, 297-298

W dniu 26 lutego 2020 r. S. S. (biegły sądowy) przeprowadził oględziny nieruchomości powodów w trakcie, których nie zaobserwował widocznych dowodów uszkodzeń roślin, które były zgłoszone, jako szkoda poniesiona przez powodów w związku z działaniem pozwanego.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu wyceny nieruchomości, rolnictwa i ogrodnictwa z lutego 2020 r. k. 247-257

- uzupełniająca opinia biegłego sądowego z zakresu wyceny nieruchomości, rolnictwa i ogrodnictwa z października 2020 r. k. 309-311

Sąd zważył, co następuje:

Na gruncie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz w kontekście stanowisk stron zaprezentowanych w toku postępowania powództwo podlegające ocenie Sądu nie zasługiwało na uwzględnienie i podlegało oddaleniu.

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych do akt sprawy, których autentyczności strony nie kwestionowały, a Sąd uznał je za wiarygodne. Nadto na podstawie dowodu osobowego w postaci zeznań świadków oraz stron jak również opinii biegłego sądowego, która została sporządzona na podstawie materiału zgromadzonego w aktach sprawy oraz oględzin.

Na wstępie należy wskazać, że powodowie dochodzili zapłaty od pozwanego kwoty 17.126,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 sierpnia 2014 r. (zmodyfikowane pismem z dnia 29.09.2016 r., pierwotnie w pozwie od dnia 28 września 2014 r.) tytułem odszkodowania za zniszczenie mienia będącego konsekwencją rozbiórki murowanego płotu posadowionego na działce pozwanego. Powodowie podnosili, iż na skutek powyższych działań zniszczeniu uległy nasadzenia poczynione w pobliżu ogrodzenia (m.in. bluszcz, bukszpan, rośliny jednoroczne), grill, altana, oświetlenie i instalacja elektryczna, panele drewniane, system nawadniający, drewnutnia oraz rury w kwietniku. W ocenie zaś strony pozwanej, wszelkie elementy w postaci tzw. małej architektury oraz nasadzeń zostały zdemonstrowane przez firmę wykonującą rozbiórkę oraz przekazane powodom.

Spór między stronami wywiązał się, co do zasady żądania, bowiem pozwany kwestionował by zniszczeniu uległy jakiegokolwiek elementy ogrodowe powodów.

Oceny prawnej zgłoszonego w sprawie roszczenia należało, zatem dokonywać przy uwzględnieniu art. 415 Kodeksu cywilnego (dalej k.c.) zgodnie, z którym kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę obowiązany jest do jej naprawienia. Dla przypisania danemu podmiotowi odpowiedzialności deliktowej na podstawie przytoczonego wyżej przepisu konieczne jest łączne spełnienie następujących przesłanek: powstania szkody rozumianej, jako uszczerbek w dobrach prawnie chronionych o charakterze majątkowym, a w przypadkach określonych w ustawie - także o charakterze niemajątkowym, wyrządzenia szkody czynem niedozwolonym, polegającym na bezprawnym i zawinionym zachowaniu sprawcy szkody oraz związek przyczynowy pomiędzy czynem niedozwolonym a powstaniem szkody. Należy przy tym wskazać, iż na stronie powodowej spoczywał obowiązek wykazania, iż do wyrządzenia szkody L. F. (1) i J. F. (1) doszło z winy pozwanego. Stosownie, bowiem do treści art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W niniejszej sprawie sprowadzało się to do konieczności wykazania, iż działanie pozwanego doprowadziło do okoliczności opisanych w treści pozwu, a zatem wykazanie po pierwsze, iż powodowie nie mieli świadomości o terminie rozbiórki, co przełożyło się na nieusunięcie przez nich zagospodarowania ogrodu złączonego ze spornym ogrodzeniem oraz wyrządzenia szkody na skutek podjętej na zlecenie pozwanego rozbiórki. Sąd miał przy tym na względzie, iż wszelkie twierdzenia powoływane w tym zakresie przez powodów były negowane przez pozwanego, z wyłączeniem okoliczności bezspornych tj. prawa własności nieruchomości, dokonanie rozbiórki.

Na podstawie osobowego materiału dowodowego w postaci zeznań świadków Sąd ustalił, iż rozbiórka nie została w istocie przeprowadzona całkowicie bezinwazyjnie dla elementów zabudowy ogrodu powodów, jednakże zniszczenia dotyczyły elementów ściśle związanych z murem posadowionym na nieruchomości pozwanego, przy czym podkreślenia wymaga fakt, iż powodowie nie byli właścicielami ogrodzenia, ani też nie ponieśli kosztów jego posadowienia.

Niewątpliwie istotne dla rozstrzygnięcia sprawy pozostawało, iż powodowie posiadali świadomość w zakresie korzystania z gruntu, którego nie są właścicielami nadto dokonali w związku z tym takiej ingerencji w materię ogrodzenia, iż usunięcie – przywrócenie stanu zgodnego z prawem, jawiło się niemożliwe bez naruszenia integralności połączonych z nim elementów takich jak murowany grill, czy kwietnik.

Dodatkowo nie można tracić z pola widzenia faktu, iż znaczna część infrastruktury, której dotyczy niniejsze postępowanie stanowiła tak naprawdę własność pozwanego. Zgodnie bowiem z obowiązującymi przepisami kodeksu cywilnego rzeczy znajdujące się na nieruchomości gruntowej dzielą los tejże nieruchomości, co oznacza, iż właściciel nieruchomości jest również właścicielem nasadzeń i zabudowań, które się na niej znajdują, co w znacznej mierze wyłącza albo przynajmniej modyfikuje możliwość i podstawę żądania odszkodowania.

Ponadto, powodowie posiadając wiedzę dotyczącą zamiaru przeprowadzenia rozbiórki muru, którą z pewnością dysponowała powódka, bowiem uzyskała tę informację w dniu 23 sierpnia 2014 r. od sąsiada W. D., co wskazała na rozprawie w dniu 15 marca 2018 r.

W ocenie Sądu nie jawi się jako uzasadnione twierdzenie powodów, iż nie mieli możliwości uprzątnięcia ogrodu z uwagi na wyjazd J. F. (1) w celach zarobkowych, bowiem w okolicznościach sprawy podjęcie prac organizacyjnych ogrodu nie musiało odbywać się bezpośrednio przy udziale powoda. Z zeznań świadków R. K. i W. C. wynika, iż pomagali oni sobie w pracach związanych z ogrodem. Nie należy do Sądu ocena sposobu organizacji prac związanych z usunięciem elementów ogrodniczych celem uchronienia ich przed ewentualnym zniszczeniem, jednakże dla rozstrzygnięcia sprawy, jako istotne jawi się, iż strona miała taką możliwość, bowiem знаła termin rozbiórki oraz miała potencjalną możliwość skorzystania z pomocy osób trzecich. Z uwagi na powyższe twierdzenia powodów w zakresie braku informacji o rozbiórce oraz niemożność podjęcia z ich strony działań celem uchronienia zabudowy ogrodowej jawią się, jako nietrafne.

Powodowie na poparcie swoich twierdzeń przedłożyli sporządzoną na ich zlecenie wycenę - kosztorys odtworzenia ogrodu, którą sporządziła firma (...) we wrześniu 2014 r.

W kosztorysie oszacowano szkodę na kwotę 17.126,00 złotych, przy czym analiza tego kosztorysu wskazuje, iż w zasadzie nie dotyczy on usunięcia szkody a odtworzenia ogrodu i to w sposób, w który nie był nigdy zorganizowany (np. trawa z rolki). Kosztorys ten nie uwzględnia w żadnym zakresie stanu faktycznego, a w szczególności faktu rzeczywistego zakresu ewentualnych zniszczeń. Co więcej również i w tym dokumencie brak jest informacji co do ilości i rodzaju nasadzeń, przyczyn wymiany pozostawionych po demontrażu elementów infrastruktury na nowe (w kosztorysie wskazane są same nowe elementy) czy na przykład konieczności wymiany ziemi i położenia trawy z rolki.

Podstawowe znaczenie dla ustalenia wysokości i zakresu szkody, jako okoliczności o charakterze specjalnym miał w niniejszej sprawie dowód z pisemnej opinii biegłego sądowego z zakresu wyceny nieruchomości, rolnictwa i ogrodnictwa. W myśl art. 278 § 1 k.p.c. w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych sąd po wysłuchaniu wniosków stron, co do liczby biegłych i ich wyboru może wezwać jednego lub kilku biegłych w celu zasięgnięcia ich opinii. Zatem dowód tego rodzaju winien być przeprowadzony przez osobę wskazaną przez sąd w toku postępowania. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego przedstawione przez stronę pisemne stanowisko osoby będącej ekspertem w konkretnej dziedzinie wiedzy, podpisane przez tę osobę, stanowi dokument prywatny i korzysta z domniemania autentyczności określonego w art. 245 k.p.c. Dokument taki nie stanowi natomiast dowodu w zakresie wiadomości specjalnych, których stwierdzeniu służy dowód z opinii biegłego (art. 278 k.p.c.). Strona może wprawdzie domagać się dopuszczenia dowodu z takiej ekspertyzy jako dokumentu prywatnego, jednak dowód taki może służyć wykazaniu jedynie tego, że osoba, która podpisała się pod ekspertyzą, złożyła oświadczenie zawarte w jej treści (vide

wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2019 r. w sprawie o sygn. akt II CSK 352/18). Wyrażony pogląd znajduje zastosowanie w przedmiotowej sprawie, bowiem kwestii o charakterze specjalnym nie może rozstrzygnąć opinia prywatna bądź kosztorys sporządzony na zlecenie strony poza postępowaniem sądowym, w szczególności zważając, iż miał on walor dokumentu prywatnego i był kwestionowany przez pozwanego.

Biegły sądowy S. S. przeprowadził oględziny nieruchomości położonej w S. przy ul. (...) stanowiącej własność powodów w dniu 26 lutego 2020 r., w których brały udział wszystkie strony postępowania. Biegły stwierdził, że na nieruchomości brak jest widocznych dowodów uszkodzeń roślin, które były zgłoszone, jako szkoda poniesiona przez powodów. Po rozbiórce płotu przez pozwanego, nadto powodowie usunęli szkody a ogród był prawidłowo prowadzony zgodnie ze sztuką ogrodniczą. Szkody zgłoszone przez powodów uległy zatarciu. Biegły wskazał, że z uwagi na powyższe oraz odmienne stanowiska stron nie był w stanie ustalić rodzaju uszkodzeń powstałych w ogrodzie w czasie rozbiórki płotu przez pozwanego, czy przyczyn powstania uszkodzeń, które zgłosili powodowie, co odnosiło się również do szczegółowego opisu koniecznego do wyceny szkody tj. gatunku roślin, ich wieku oraz ilości sztuk. Biegły podkreślił, że w aktach nie ma dostatecznych informacji i danych niezbędnych do wyceny zgłoszonej szkody. Biegły w takim stanie rzeczy, na podstawie materiału dowodowego, jakim dysponował sporządził wycenę szkód w dwóch wariantach tj. według opisu przedstawionego przez powodów oraz według opisu przedstawionego przez pozwanego. Opracowując pierwszy wariant biegły wskazał, iż wysokość szkody poniesionej przez powodów według stanu na dzień 25 sierpnia 2014 r. w zakresie roślin wyniosła 1.527 zł, w zakresie kosztu altany 271,89 zł oraz kosztu instalacji elektrycznej i nawadniającej 849,69 zł co łącznie wyniosło kwotę 2.649,00 zł. W wariacie drugim biegły nie określił wysokości szkody, bowiem pozwany zaprzeczył by jakiegokolwiek zniszczenia roślinności czy też małej architektury, w tym systemu nawadniającego i instalacji elektrycznej miały miejsce. Strony zgłosiły zarzuty do przedmiotowej opinii, przy czym biegły sądowy w opinii uzupełniającej podtrzymał stanowisko wyrażone w opinii pierwotnej.

Powyzsza opinia sporządzona przez biegłego sądowego z zakresu wyceny nieruchomości, rolnictwa i ogrodnictwa świadczy o braku dostatecznego materiału dowodowego umożliwiającego określenie powstania szkody oraz jej zakresu. Okoliczności te nie zostały bowiem w żadnym zakresie wykazane w toku niniejszego postępowania. Zaoferowany przez powodów materiał dowodowy nie pozwala na ustalenie – w sposób niebudzący żadnych wątpliwości – jaki był rzeczywisty zakres szkody powstałej w majątku powodów, a w szczególności czy rzeczy zostały uszkodzone (czy powodów, czy też będące własnością właściciela gruntu i podlegające rozliczeniu ewentualnie jako nakłady), w jakiej ilości oraz w jakim zakresie, a także na ile powodowie swoim zachowaniem przyczynili się do tego.

Podkreślić przy tym należy, iż samo twierdzenie strony powodowej nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być zgodnie z regułami przyjętymi w treści przepisu art. 232 k.p.c. i 6 k.c. - udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszająca (vide Sąd najwyższy w wyroku z dnia 22 listopada 2001 r. w sprawie o sygn. akt I PKN 660/60).

Ogół zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym dokumenty przedłożone wraz z pozwem uniemożliwiały Sądowi dogłębną ocenę zasadności zgłoszonego roszczenia i nie uczyniły zadość obowiązkowi udowodnienia okoliczności istotnych dla niniejszego sporu, o czym dodatkowo świadczy opinia sądowa sporządzona w przedmiotowej sprawie.

W świetle powyższego powództwo, jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu w całości o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Zgodnie z regułą postępowania cywilnego w zakresie odpowiedzialności za wynik postępowania strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Powodowie okazali się stroną przegrywającą sprawę, wobec czego po ich stronie powstał obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego. Na koszty pozwanego składało się wynagrodzenie pełnomocnika w osobie adwokata - 4.800 zł (ustalone na podstawie rozporządzenia § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. w treści obowiązującej w chwili wniesienia pozwu) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17

zł. W punkcie III Sąd orzekł w przedmiocie zwrotu na rzecz powodów kwoty 34 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego, którą powodowie wnieśli w wysokości 700 zł.

Sędzia Anna Dulcka

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

Sędzia Anna Dulcka